Ovaj je tekst namijenjen isključivo dokumentiranju i nema pravni učinak. Institucije Unije nisu odgovorne za njegov sadržaj. Vjerodostojne inačice relevantnih akata, uključujući njihove preambule, one su koje su objavljene u Službenom listu Europske unije i dostupne u EUR-Lexu. Tim službenim tekstovima može se izravno pristupiti putem poveznica sadržanih u ovom dokumentu.

►B

DIREKTIVA 2007/36/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 11. srpnja 2007.

o izvršavanju pojedinih prava dioničara trgovačkih društava uvrštenih na burzu

(SL L 184, 14.7.2007., str. 17.)

Koju je izmijenila:

		Službeni list		
		br.	stranica	datum
►M1	Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014.	L 173	190	12.6.2014.
►M2	Direktiva (EU) 2017/828 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. svibnja 2017.	L 132	1	20.5.2017.

▼B

DIREKTIVA 2007/36/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 11. srpnja 2007.

o izvršavanju pojedinih prava dioničara trgovačkih društava uvrštenih na burzu

POGLAVLJE I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Predmet i područje primjene

▼M2

1. Ovom se Direktivom utvrđuju zahtjevi u vezi s izvršavanjem određenih prava dioničara povezanih s dionicama s pravom glasa u vezi s glavnim skupštinama trgovačkih društava koja imaju sjedište u državi članici i čije su dionice uvrštene za trgovanje na uređenom tržištu koje se nalazi ili posluje u državi članici. Njome se utvrđuju i posebni zahtjevi kako bi se potaknulo, osobito dugoročno, sudjelovanje dioničara. Ti posebni zahtjevi primjenjuju se u vezi s utvrđivanjem identiteta dioničara, prijenosom informacija, olakšavanjem izvršavanja prava dioničara, transparentnošću institucionalnih ulagatelja, upravitelja imovinom i savjetnika pri glasovanju, primitcima direktora i transakcijama s povezanim strankama.

2. Država članica koja je nadležna za uređivanje pitanja obuhvaćenih ovom Direktivom jest država članica u kojoj trgovačko društvo ima svoje sjedište, a upućivanja na „mjerodavno pravo" upućivanja su na pravo te države članice.

Za potrebe primjene poglavlja I.b, nadležna država članica definirana je na sljedeći način:

(a) za institucionalne ulagatelje i upravitelje imovinom, matična država članica kako je definirana u bilo kojem mjerodavnom sektorskom zakonodavnom aktu Unije;

(b) za savjetnike pri glasovanju, država članica u kojoj savjetnik pri glasovanju ima sjedište ili, ako savjetnik pri glasovanju nema sjedište u državi članici, država članica u kojoj savjetnik pri glasovanju ima središnju upravu ili, ako savjetnik pri glasovanju nema ni sjedište niti središnju upravu u državi članici, država članica u kojoj savjetnik pri glasovanju ima poslovni nastan.

▼B

3. Države članice mogu iz ove Direktive izuzeti sljedeće vrste trgovačkih društava:

▼M2

(a) subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) u smislu članka 1. stavka 2. Direktive 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća [1];

[1] Direktiva 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) (SL L 302, 17.11.2009., str. 32.).

▼M2

(b) subjekte za zajednička ulaganja u smislu članka 4. stavka 1. točke (a) Direktive 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća ([1]);

▼B

(c) zadruge.

▼M2

3.a Trgovačka društva iz stavka 3. ne izuzimaju se iz odredbi utvrđenih u poglavlju I.b.

▼M1

4. Države članice osiguravaju da se ova Direktiva ne primjenjuje u slučaju upotrebe instrumenata sanacije te sanacijskih ovlasti i mehanizama predviđenih u glavi IV. Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća ([2]).

▼M2

5. Poglavlje I.a primjenjuje se na posrednike u mjeri u kojoj oni dioničarima ili drugim posrednicima pružaju usluge u vezi s dionicama trgovačkih društava koja imaju sjedište u državi članici i čije su dionice uvrštene za trgovanje na uređenom tržištu koje se nalazi ili posluje u državi članici.

6. Poglavlje I.b primjenjuje se na:

(a) institucionalne ulagatelje u mjeri u kojoj oni izravno ili preko upravitelja imovinom ulažu u dionice uvrštene za trgovanje na uređenom tržištu,

(b) upravitelje imovinom u mjeri u kojoj oni ulažu u takve dionice za račun ulagatelja; i

(c) savjetnike pri glasovanju u mjeri u kojoj oni dioničarima pružaju usluge u vezi s dionicama trgovačkih društava koja imaju sjedište u državi članici i čije su dionice uvrštene za trgovanje na uređenom tržištu koje se nalazi ili posluje u državi članici.

7. Odredbama iz ove Direktive ne dovode se u pitanje odredbe utvrđene u bilo kojem sektorskom zakonodavnom aktu Unije kojim se uređuju posebne vrste trgovačkih društava ili posebne vrste subjekta. Ako se ovom Direktivom utvrđuju konkretnija pravila ili uvode dodatni zahtjevi u odnosu na odredbe utvrđene u bilo kojem sektorskom zakonodavnom aktu Unije, te se odredbe primjenjuju zajedno s odredbama iz ove Direktive.

▼B

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:

([1]) Direktiva 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2011. o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova i o izmjeni direktiva 2003/41/EZ i 2009/65/EZ te uredbi (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 1095/2010 (SL L 174, 1.7.2011., str. 1.).

([2]) Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EZ, 2012/30/EZ i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12.6.2014., str. 190).

▼M2

(a) „uređeno tržište” znači uređeno tržište kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 21. Direktive 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća ([1]);

▼B

(b) „dioničar” je fizička ili pravna osoba koja je priznata kao dioničar na temelju mjerodavnog prava;

(c) „punomoć” je ovlaštenje koje dioničar daje fizičkoj ili pravnoj osobi da u njegovo ime izvršava neka ili sva prava tog dioničara na glavnoj skupštini;

▼M2

(d) ‚posrednik’ znači osoba, kao što je investicijsko društvo kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 1. Direktive 2014/65/EU, kreditna institucija kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ([2]) te središnji depozitorij vrijednosnih papira kako je definiran u članku 2. stavku 1. točki 1. Uredbe (EU) br. 909/2014 Europskog parlamenta i Vijeća ([3]), koja pruža usluge pohrane dionica, administriranja dionicama ili održavanja računa vrijednosnih papira za račun dioničara ili drugih osoba;

(e) ‚institucionalni ulagatelj’ znači:

i. društvo koje obavlja djelatnosti životnog osiguranja u smislu članka 2. stavka 3. točaka (a), (b) i (c) Direktive 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ([4]) te reosiguranja kako je definirano u članku 13. točki 7. te direktive, pod uvjetom da te djelatnosti obuhvaćaju obveze životnog osiguranja, a koje nije isključeno na temelju te direktive;

ii. institucija za strukovno mirovinsko osiguranje obuhvaćena područjem primjene Direktive (EU) 2016/2341 Europskog parlamenta i Vijeća ([5]) u skladu s njezinim člankom 2., osim ako je država članica odlučila da neće primjenjivati navedenu direktivu u cijelosti ili djelomično na tu instituciju u skladu s člankom 5. te direktive;

([1]) Direktiva 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištu financijskih instrumenata i izmjeni Direktive 2002/92/EZ i Direktive 2011/61/EU (SL L 173, 12.6.2014., str. 349.).

([2]) Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.).

([3]) Uredba (EU) br. 909/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o poboljšanju namire vrijednosnih papira u Europskoj uniji i o središnjim depozitorijima vrijednosnih papira te izmjeni direktiva 98/26/EZ i 2014/65/EU te Uredbe (EU) br. 236/2012 (SL L 257, 28.8.2014., str. 1.).

([4]) Direktiva 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (SL L 335, 17.12.2009., str. 1.).

([5]) Direktiva (EU) 2016/2341 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. prosinca 2016. o djelatnostima i nadzoru institucija za strukovno mirovinsko osiguranje (SL L 354, 23.12.2016., str. 37.).

▼M2

(f) ‚upravitelj imovinom' znači investicijsko društvo kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 1. Direktive 2014/65/EU koje ulagateljima pruža usluge upravljanja portfeljem, UAIF (upravitelj alternativnog investicijskog fonda) kako je definiran u članku 4. stavku 1. točki (b) Direktive 2011/61/EU koji ne ispunjava uvjete za izuzeće u skladu s člankom 3. navedene direktive ili društvo za upravljanje kako je definirano u članku 2. stavku 1. točki (b) Direktive 2009/65/EZ ili društvo za investicije koje ima odobrenje za rad u skladu s Direktivom 2009/65/EZ pod uvjetom da za svoje upravljanje nije odabralo društvo za upravljanje koje ima odobrenje za rad u skladu s tom direktivom;

(g) ‚savjetnik pri glasovanju' znači pravna osoba koja na profesionalnoj i komercijalnoj osnovi analizira korporativno otkrivanje i, prema potrebi, druge informacije trgovačkih društava uvrštenih na burzu kako bi informirala ulagatelje u vezi s njihovim odlukama pri glasovanju tako što provodi istraživanja, pruža usluge savjetovanja ili daje preporuke za glasovanje koje se odnose na izvršavanje prava glasa;

(h) ‚povezana stranka' ima isto značenje kao u međunarodnim računovodstvenim standardima koji su doneseni u skladu s Uredbom (EZ) br. 1606/2002 Europskog parlamenta i Vijeća ([1]);

(i) „direktor" znači:

i. svaki član upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela trgovačkog društva;

ii. ako nije član upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela trgovačkog društva, glavni izvršni direktor i, ako ta funkcija postoji u trgovačkom društvu, zamjenik glavnog izvršnog direktora;

iii. ako je tako odredila država članica, ostale osobe koje obavljaju funkcije slične onima koje se obavljaju u skladu s podtočkom i. ili ii.;

(j) „informacije o identitetu dioničara" znači informacije koje omogućuju utvrđivanje identiteta dioničara, uključujući najmanje sljedeće informacije:

i. imena dioničara i njihove kontaktne podatke (uključujući punu adresu i, ako postoji, adresu e-pošte) te, ako je riječ o pravnim osobama, njihov registarski broj ili, ako on nije dostupan, njihov jedinstveni identifikacijski broj kao što je identifikator pravnih osoba;

ii. broj dionica koje drže; i

iii. samo ako to traži trgovačko društvo, jedan od sljedećih podataka ili više njih: vrste ili rodove dionica koje drže ili datum od kojeg se dionice drže.

([1]) Uredba (EZ) br. 1606/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. srpnja 2002. o primjeni međunarodnih računovodstvenih standarda (SL L 243, 11.9.2002., str. 1.).

▼B

Članak 3.

Dodatne nacionalne mjere

Ovom se Direktivom ne sprečava države članice da uvedu dodatne obveze trgovačkim društvima ili da poduzmu drukčije mjere kojima se dioničarima olakšava izvršavanje prava iz ove Direktive.

▼M2

POGLAVLJE I.a

UTVRĐIVANJE IDENTITETA DIONIČARA, PRIJENOS INFORMACIJA I OLAKŠAVANJE IZVRŠAVANJA PRAVA DIONIČARA

Članak 3.a

Utvrđivanje identiteta dioničara

1. Države članice osiguravaju da trgovačka društva imaju pravo na utvrđivanje identiteta svojih dioničara. Države članice mogu predvidjeti da je trgovačkim društvima koja imaju sjedište na njihovu državnom području dopušteno zatražiti utvrđivanje identiteta samo onih dioničara koji drže više od određenog postotka dionica ili prava glasa. Taj postotak ne smije biti veći od 0,5 %.

2. Države članice osiguravaju da, na zahtjev trgovačkog društva ili treće strane koju je trgovačko društvo imenovalo, posrednici bez odgađanja dostavljaju trgovačkom društvu informacije o identitetu dioničara.

3. Ako postoji više posrednika u lancu posrednika, države članice osiguravaju da se zahtjev trgovačkog društva, ili treće strane koju je trgovačko društvo imenovalo, bez odgađanja prenosi među posrednicima i da posrednik koji ima tražene informacije o identitetu dioničara te informacije bez odgađanja izravno prenosi trgovačkom društvu ili trećoj strani koju je trgovačko društvo imenovalo. Države članice osiguravaju da trgovačko društvo može dobiti informacije o identitetu dioničara od bilo kojeg posrednika u lancu koji ima te informacije.

Države članice mogu i predvidjeti da je trgovačkom društvu dopušteno od središnjeg depozitorija vrijednosnih papira ili drugog posrednika ili pružatelja usluga zatražiti da prikupi informacije o identitetu dioničara, među ostalim od posrednika u lancu posrednika, te da te informacije prenese trgovačkom društvu.

Osim toga države članice mogu predvidjeti da, na zahtjev trgovačkog društva ili treće strane koju je trgovačko društvo imenovalo, posrednici bez odgađanja dostavljaju trgovačkom društvu podatke o sljedećem posredniku u lancu posrednika.

4. Osobni podatci dioničara obrađuju se u skladu s ovim člankom kako bi se trgovačkom društvu omogućilo da identificira svoje postojeće dioničare da bi s njima izravno komuniciralo s ciljem olakšavanja izvršavanja prava dioničara te olakšavanja sudjelovanja dioničara u trgovačkom društvu.

Ne dovodeći u pitanje nijedno dulje razdoblje pohrane utvrđeno u bilo kojem sektorskom zakonodavnom aktu Unije, države članice osiguravaju da trgovačka društva i posrednici ne pohranjuju osobne podatke

▼M2

dioničara koji su im dostavljeni u skladu s ovim člankom u svrhu utvrđenu ovim člankom dulje od 12 mjeseci nakon što su postali svjesni činjenice da dotična osoba više nije dioničar.

Države članice mogu zakonom predvidjeti obradu osobnih podataka dioničara u druge svrhe.

5. Države članice osiguravaju da pravne osobe imaju pravo na ispravak nepotpunih ili netočnih informacija o identitetu dioničara.

6. Države članice osiguravaju da se ne smatra da posrednik koji otkriva informacije o identitetu dioničara u skladu s pravilima utvrđenima u ovom članku krši ijedno ograničenje u pogledu otkrivanja informacija nametnuto ugovorom ili bilo kojim zakonom ili drugim propisom.

7. Države članice do 10. lipnja 2019. obavješćuju europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala) (ESMA), osnovano Uredbom (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ([1]) o tome jesu li ograničile utvrđivanje identiteta dioničara na one dioničare koji drže više od određenog postotka dionica ili prava glasa u skladu sa stavkom 1. te, ako jesu, o primjenjivom postotku. ESMA objavljuje te informacije na svojim internetskim stranicama.

8. Komisija je ovlaštena za donošenje provedbenih akata kojima se pobliže određuju minimalni zahtjevi za prenošenje informacija utvrđeni u stavku 2. u pogledu oblika informacija koje treba prenijeti, oblika zahtjeva, uključujući njihovu sigurnost i interoperabilnost, te rokova koje treba poštovati. Ti provedbeni akti donose se do 10. rujna 2018. u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 14.a stavka 2.

Članak 3.b

Prijenos informacija

1. Države članice osiguravaju da se od posrednika zahtijeva da bez odgađanja prenose sljedeće informacije od trgovačkog društva do dioničara ili do treće strane koju je imenovao dioničar:

(a) informacije koje je trgovačko društvo obvezno dati dioničaru kako bi mu omogućilo izvršavanje prava koja proizlaze iz njegovih dionica i koje su upućene svim dioničarima koji drže dionice tog roda; ili

(b) ako su informacije iz točke (a) dostupne dioničarima na internetskim stranicama trgovačkog društva, obavijest o tome gdje se na internetskim stranicama te informacije mogu naći.

([1]) Uredba (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala), izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/77/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 84.).

▼M2

2. Države članice od trgovačkih društava zahtijevaju da posrednicima u standardiziranom obliku i pravodobno dostave informacije iz stavka 1. točke (a) ili obavijest iz točke (b) tog stavka.

3. Međutim, države članice ne zahtijevaju da se informacije iz stavka 1. točke (a) ili obavijest iz točke (b) tog stavka prenose ili dostavljaju u skladu sa stavcima 1. i 2. ako trgovačka društva te informacije ili tu obavijest izravno šalju svim svojim dioničarima ili trećoj strani koju je imenovao dioničar.

4. Države članice obvezuju posrednike da bez odgađanja trgovačkom društvu prenesu, u skladu s uputama primljenima od dioničara, informacije primljene od dioničara povezane s izvršavanjem prava koja proizlaze iz njihovih dionica.

5. Ako postoji više posrednika u lancu posrednika, informacije iz stavaka 1. i 4. prenose se među posrednicima bez odgađanja, osim ako posrednik može proslijediti informacije izravno trgovačkom društvu ili dioničaru ili trećoj strani koju je imenovao dioničar.

6. Komisija je ovlaštena za donošenje provedbenih akata kojima se pobliže određuju minimalni zahtjevi za prenošenje informacija utvrđeni u stavcima od 1. do 5. ovog članka u pogledu vrste i oblika informacija koje treba prenijeti, uključujući njihovu sigurnost i interoperabilnost, te rokova koje treba poštovati. Ti se provedbeni akti donose do 10. rujna 2018. u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 14.a stavka 2.

Članak 3.c

Olakšavanje izvršavanja prava dioničara

1. Države članice osiguravaju da posrednici olakšavaju izvršavanje prava dioničara, uključujući pravo na sudjelovanje i glasovanje na glavnim skupštinama, na barem jedan od sljedećih načina:

(a) posrednik poduzima potrebne radnje kako bi dioničar ili treća strana koju je imenovao dioničar mogli sami izvršavati prava;

(b) posrednik izvršava prava koja proizlaze iz dionica nakon izričitog odobrenja i upute dioničara i u korist dioničara.

2. Države članice osiguravaju da se pri elektroničkom glasovanju osobi koja je glasovala pošalje elektronička potvrda o primitku glasova.

Države članice osiguravaju da nakon glavne skupštine dioničar ili treća strana koju je dioničar imenovao mogu dobiti, barem na zahtjev, potvrdu o tome da je trgovačko društvo valjano zabilježilo i brojalo

▼M2

njihove glasove, osim u slučaju da im je ta informacija već dostupna. Države članice mogu odrediti rok za zahtijevanje takve potvrde. Taj rok ne može biti dulji od tri mjeseca od dana glasovanja.

Ako posrednik dobije potvrdu kako je navedeno u prvom ili drugom podstavku, on je bez odgađanja prenosi dioničaru ili trećoj strani koju je dioničar imenovao. Ako postoji više posrednika u lancu posrednika, potvrda se prenosi među posrednicima bez odgađanja, osim ako se potvrda može izravno prenijeti dioničaru ili trećoj strani koju je dioničar imenovao.

3. Komisija je ovlaštena za donošenje provedbenih akata kojima se pobliže određuju minimalni zahtjevi za olakšavanje izvršavanja prava dioničara utvrđeni u stavcima 1. i 2. ovog članka u pogledu vrsta olakšavanja, oblika elektroničke potvrde o primitku glasova, oblika za prijenos potvrde o tome da su glasovi valjano zabilježeni i prebrojeni preko lanca posrednika, uključujući njihovu sigurnost i interoperabilnost, te rokova koje treba poštovati. Ti provedbeni akti donose se do 10. rujna 2018. u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 14.a stavka 2.

Članak 3.d

Nediskriminacija, proporcionalnost i transparentnost troškova

1. Države članice zahtijevaju od posrednika da javno otkriju sve primjenjive troškove u pogledu usluga koje se pružaju u skladu s ovim poglavljem, zasebno za svaku uslugu.

2. Države članice osiguravaju da su svi troškovi koje posrednik naplaćuje dioničarima, trgovačkim društvima ili drugim posrednicima nediskriminirajući i proporcionalni u odnosu na stvarne troškove nastale pri pružanju usluga. Sve razlike među troškovima koji su naplaćeni između domaćeg i prekograničnog izvršavanja prava dopuštaju se samo ako su valjano opravdane i ako odražavaju razlike u stvarnim troškovima nastalima pri pružanju usluga.

3. Države članice mogu posrednicima zabraniti naplaćivanje naknada za usluge koje se pružaju u skladu s ovim poglavljem.

Članak 3.e

Posrednici iz trećih zemalja

Ovo se poglavlje primjenjuje i na posrednike koji nemaju ni sjedište niti središnju upravu u Uniji kad pružaju usluge iz članka 1. stavka 5.

▼M2

Članak 3.f

Informacije o provedbi

1. Nadležna tijela obavješćuju Komisiju o znatnim praktičnim poteškoćama pri provedbi odredbi iz ovog poglavlja ili o slučajevima nepoštovanja odredbi iz ovoga poglavlja od strane posrednika iz Unije ili iz trećih zemalja.

2. Komisija u bliskoj suradnji s ESMA-om i europskim nadzornim tijelom (Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo), osnovanim Uredbom (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ([1]), podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o provedbi ovog poglavlja, među ostalim o njegovoj djelotvornosti te o poteškoćama pri njegovoj praktičnoj primjeni i provedbi, uzimajući istodobno u obzir relevantni razvoj tržišta na razini Unije i na međunarodnoj razini. U izvješću se također obraća pozornost na prikladnost područja primjene ovog poglavlja u odnosu na posrednike iz trećih zemalja. Komisija objavljuje izvješće do 10. lipnja 2023.

POGLAVLJE I.b

TRANSPARENTNOST INSTITUCIONALNIH ULAGATELJA, UPRAVITELJA IMOVINOM I SAVJETNIKA PRI GLASOVANJU

Članak 3.g

Politika sudjelovanja

1. Države članice osiguravaju da institucionalni ulagatelji i upravitelji imovinom postupaju u skladu sa zahtjevima navedenima u točkama (a) i (b) ili da javno otkriju jasno i argumentirano objašnjenje o tome zašto su se odlučili za to da ne poštuju jedan od tih zahtjeva ili više njih.

(a) Institucionalni ulagatelji i upravitelji imovinom razvijaju i javno otkrivaju politiku sudjelovanja u kojoj se opisuje kako uključuju sudjelovanje dioničara u svoju strategiju ulaganja. U toj se politici opisuje kako prate trgovačka društva u koja se ulaže u pogledu relevantnih pitanja, uključujući strategiju, financijske i nefinancijske rezultate i rizik, strukturu kapitala, socijalni i okolišni utjecaj te korporativno upravljanje, kako vode dijaloge s trgovačkim društvima u koja se ulaže, izvršavaju prava glasa i ostala prava povezana s dionicama, surađuju s drugim dioničarima, komuniciraju s relevantnim dionicima trgovačkih društava u koja se ulaže te upravljaju stvarnim i mogućim sukobima interesa povezanima sa svojim sudjelovanjem.

([1]) Uredba (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), kojom se izmjenjuje Odluka br. 716/2009/EZ i stavlja izvan snage Odluka Komisije 2009/78/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 12.).

▼M2

(b) Institucionalni ulagatelji i upravitelji imovinom jednom godišnje javno otkrivaju način na koji se provodi njihova politika sudjelovanja, uključujući opći opis načina glasovanja, objašnjenje o najvažnijim glasovima i korištenje uslugama savjetnika pri glasovanju. Oni javno otkrivaju način na koji su glasovali na glavnim skupštinama trgovačkih društava u kojima drže dionice. Iz takvog otkrivanja mogu se isključiti glasovi koji su nevažni zbog predmeta glasovanja ili veličine udjela u trgovačkom društvu.

2. Informacije iz stavka 1. moraju biti besplatno dostupne na internetskim stranicama institucionalnog ulagatelja ili upravitelja imovinom. Države članice mogu predvidjeti da se te informacije besplatno objavljuju preko nekih drugih sredstava lako dostupnih na internetu.

Ako upravitelj imovinom provodi politiku sudjelovanja, uključujući glasovanje, za račun institucionalnog ulagatelja, institucionalni ulagatelj navodi gdje je upravitelj imovinom objavio te informacije o glasovanju.

3. Pravila o sukobu interesa koja se primjenjuju na institucionalne ulagatelje i upravitelje imovinom, uključujući članak 14. Direktive 2011/61/EU, članak 12. stavak 1. točku (b) i članak 14. stavak 1. točku (d) Direktive 2009/65/EZ i relevantna provedbena pravila te članak 23. Direktive 2014/65/EU, također se primjenjuju u pogledu aktivnosti sudjelovanja.

Članak 3.h

Strategija ulaganja institucionalnih ulagatelja i dogovori s upraviteljima imovinom

1. Države članice osiguravaju da institucionalni ulagatelji javno otkrivaju način na koji su glavni elementi njihove strategije kapitalnih ulaganja u skladu s profilom i trajanjem njihovih obveza, posebno dugoročnih, te kako doprinose srednjoročnim do dugoročnim rezultatima njihove imovine.

2. Države članice osiguravaju da, ako upravitelj imovinom ulaže za račun institucionalnog ulagatelja, na diskrecijskoj osnovi pojedinačno za svakog klijenta ili preko subjekta za zajednička ulaganja, institucionalni ulagatelj javno otkriva sljedeće informacije o svojem dogovoru s upraviteljem imovinom:

(a) kako dogovor s upraviteljem imovinom potiče upravitelja imovinom da uskladi svoju strategiju ulaganja i odluke s profilom i trajanjem obveza institucionalnog ulagatelja, posebno dugoročnih obveza;

(b) kako taj dogovor potiče upravitelja imovinom da donosi odluke o ulaganju na temelju procjena o srednjoročnim do dugoročnim financijskim i nefinancijskim rezultatima trgovačkog društva u koje se ulaže i da surađuje s trgovačkim društvima u koja se ulaže radi poboljšanja njihovih srednjoročnih do dugoročnih rezultata;

▼M2

(c) kako su metoda i vremenski okvir ocjene rezultata upravitelja imovinom i primitci za usluge upravljanja imovinom u skladu s profilom i trajanjem obveza institucionalnog ulagatelja, posebno dugoročnih obveza, te na koji se način njima uzimaju u obzir apsolutni dugoročni rezultati;

(d) kako institucionalni ulagatelj prati troškove prometa portfelja koje je ostvario upravitelj imovinom te kako on definira i prati ciljani promet portfelja ili raspon prometa;

(e) trajanje dogovora s upraviteljem imovinom.

Ako dogovor s upraviteljem imovinom ne sadržava jedan ili više tih elemenata, institucionalni ulagatelj mora za to dati jasno i argumentirano objašnjenje.

3. Informacije iz stavaka 1. i 2. ovoga članka moraju biti besplatno dostupne na internetskim stranicama institucionalnog ulagatelja i ažurirati se jednom godišnje, osim ako ne dođe do bitne izmjene. Države članice mogu predvidjeti da te informacije budu besplatno dostupne preko nekih drugih sredstava lako dostupnih na internetu.

Države članice osiguravaju da institucionalnim ulagateljima uređenima Direktivom 2009/138/EZ bude dopušteno uvrstiti te informacije u svoje izvješće o solventnosti i financijskom stanju iz članka 51. te direktive.

Članak 3.i

Transparentnost upravitelja imovinom

1. Države članice osiguravaju da upravitelji imovinom jednom godišnje institucionalnom ulagatelju s kojim su sklopili dogovore iz članka 3.h otkriju način na koji su njihova strategija ulaganja i njezina provedba u skladu s tim dogovorom te način na koji one doprinose srednjoročnim do dugoročnim rezultatima imovine institucionalnog ulagatelja ili fonda. Takvo otkrivanje obuhvaća izvješćivanje o ključnim znatnim srednjoročnim do dugoročnim rizicima povezanima s ulaganjima, o sastavu portfelja, o prometu i troškovima prometa, o korištenju usluga savjetnika pri glasovanju za potrebe aktivnosti sudjelovanja, kao i o njihovoj politici pozajmljivanja vrijednosnih papira i načinu na koji se ona primjenjuje u svrhu izvršavanja aktivnosti sudjelovanja, kada je to primjenjivo, posebno tijekom glavne skupštine trgovačkih društava u koja se ulaže. Takvo otkrivanje također obuhvaća informacije o tome donose li oni i, ako to čine, na koji način donose odluke o ulaganju na osnovi ocjena srednjoročnih do dugoročnih rezultata trgovačkog društva u koje se ulaže, uključujući nefinancijske rezultate, te o tome jesu li i, ako jesu, koji su sukobi interesa nastali u vezi s aktivnostima sudjelovanja te kako su ih upravitelji imovinom rješavali.

▼M2

2. Države članice mogu predvidjeti da se informacije iz stavka 1. otkrivaju zajedno s godišnjim izvješćem iz članka 68. Direktive 2009/65/EZ ili članka 22. Direktive 2011/61/EU ili s periodičnim obavještavanjem iz članka 25. stavka 6. Direktive 2014/65/EU.

Ako su informacije otkrivene u skladu sa stavkom 1. već javno dostupne, upravitelj imovinom ne mora ih dostaviti institucionalnim ulagatelju izravno.

3. Države članice mogu zahtijevati da se informacije otkrivene u skladu sa stavkom 1. barem na zahtjev dostavljaju i drugim ulagateljima istoga fonda ako upravitelj imovinom ne upravlja imovinom na diskrecijskoj osnovi pojedinačno za svakog klijenta.

Članak 3.j

Transparentnost savjetnika pri glasovanju

1. Države članice osiguravaju da savjetnici pri glasovanju javno otkrivaju upućivanje na kodeks ponašanja koji primjenjuju te da izvješćuju o primjeni tog kodeksa ponašanja.

Ako savjetnici pri glasovanju ne primjenjuju kodeks ponašanja, moraju za to dati jasno i argumentirano objašnjenje. Ako savjetnici pri glasovanju primjenjuju kodeks ponašanja, no odstupe od bilo koje od njegovih preporuka, moraju izjaviti od kojih dijelova odstupaju, dati objašnjenje tog odstupanja i prema potrebi navesti sve donesene alternativne mjere.

Informacije iz ovoga stavka moraju biti javno dostupne besplatno na internetskim stranicama savjetnika pri glasovanju i ažurirati se jednom godišnje.

2. Države članice osiguravaju da savjetnici pri glasovanju, kako bi odgovarajuće informirali svoje klijente o točnosti i pouzdanosti svojih aktivnosti, najmanje jednom godišnje javno otkrivaju sve sljedeće informacije povezane s pripremom svojih istraživanja, savjetovanja i preporuka za glasovanje:

(a) osnovne karakteristike metodologija i modela koje primjenjuju;

(b) glavne izvore informacija kojima se koriste;

(c) postupke uvedene radi osiguranja kvalitete istraživanja, savjetovanja i preporuka za glasovanje te kvalifikacija uključenih djelatnika;

(d) uzimaju li u obzir i, ako da, na koji način uvjete na nacionalnom tržištu te pravne i regulatorne uvjete i uvjete specifične za trgovačka društva;

(e) osnovne karakteristike politika glasovanja koje primjenjuju za svako tržište;

▼M2

(f) komuniciraju li s trgovačkim društvima koja su predmet njihova istraživanja, savjetovanja ili preporuka za glasovanje te s dionicima trgovačkog društva i, ako da, u kojoj mjeri i kakva je priroda toga;

(g) politiku u pogledu sprečavanja mogućih sukoba interesa i upravljanja njima.

Informacije navedene u ovom stavku moraju biti javno dostupne na internetskim stranicama savjetnika pri glasovanju i ostati besplatno dostupne najmanje tri godine od dana objave. Te se informacije ne moraju otkriti zasebno ako su dostupne kao dio otkrivanja na temelju stavka 1.

3. Države članice osiguravaju da savjetnici pri glasovanju utvrđuju i bez odgađanja otkrivaju svojim klijentima svaki stvarni ili mogući sukob interesa ili poslovni odnos koji može utjecati na pripremu njihova istraživanja, savjetovanja ili preporuka za glasovanje te mjere koje su poduzeli s ciljem uklanjanja ili smanjenja stvarnih ili mogućih sukoba interesa ili upravljanja njima.

4. Ovaj se članak primjenjuje i na savjetnike pri glasovanju koji nemaju ni sjedište niti središnju upravu u Uniji i koji svoje aktivnosti obavljaju putem poslovnog nastana u Uniji.

Članak 3.k

Preispitivanje

1. Komisija podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o provedbi članaka 3.g, 3.h i 3.i, uključujući procjenu potrebe da se od upravitelja imovinom zahtijeva da javno otkrivaju određene informacije u skladu s člankom 3.i, uzimajući u obzir relevantni razvoj tržišta u Uniji i na međunarodnoj razini. To izvješće objavljuje se do 10. lipnja 2022. i prema potrebi mu se prilažu zakonodavni prijedlozi.

2. Komisija u bliskoj suradnji s ESMA-om i podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o provedbi članka 3.j, uključujući izvješće o prikladnosti njegova područja primjene i njegovoj djelotvornosti te procjenu potrebe za uspostavom regulatornih zahtjeva za savjetnike pri glasovanju, uzimajući u obzir relevantni razvoj tržišta u Uniji i na međunarodnoj razini. To izvješće objavljuje se do 10. lipnja 2023. i prema potrebi mu se prilažu zakonodavni prijedlozi.

▼B

POGLAVLJE II.

GLAVNA SKUPŠTINA DIONIČARA

Članak 4.

Jednako postupanje prema dioničarima

Trgovačko društvo osigurava jednako postupanje prema svim dioničarima koji su u istom položaju glede sudjelovanja i izvršavanja prava glasa na glavnoj skupštini.

▼B

Članak 5.

Informacije prije glavne skupštine

1. Ne dovodeći u pitanje članak 9. stavak 4. i članak 11. stavak 4. Direktive 2004/25/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o ponudama za preuzimanje ([1]), države članice osiguravaju da trgovačka društva objave sazivanje glavne skupštine na jedan od načina utvrđenih u stavku 2. ovog članka, najkasnije dvadeset prvog dana prije dana održavanja skupštine.

Države članice mogu predvidjeti da glavna skupština dioničara, kada društvo nudi dioničarima mogućnost glasovanja elektroničkim putem dostupnim svim dioničarima, odluči da se objavi sazivanje glavne skupštine, koja nije godišnja glavna skupština, na jedan od načina utvrđenih u stavku 2. ovog članka najkasnije četrnaestog dana prije dana održavanja skupštine. Ova se odluka treba donijeti najmanje dvotrećinskom većinom glasova iz dionica ili upisanog kapitala koje predstavljaju, te za razdoblje najkasnije do sljedeće godišnje glavne skupštine.

Države članice ne moraju primjenjivati najkraće rokove iz prvog i drugog podstavka za drugo ili sljedeća sazivanja glavne skupštine, koja se saziva zbog nedostatka kvoruma potrebnog za prvo sazivanje skupštine, pod uvjetom da se poštovao ovaj članak kod prvog sazivanja te da na dnevni red nije stavljena nijedna nova točka, i da je prošlo najmanje deset dana između zadnjeg sazivanja i datuma glavne skupštine.

2. Ne dovodeći u pitanje dodatne zahtjeve u vezi s pozivom ili objavom koje je utvrdila nadležna država članica, kako je određeno člankom 1. stavkom 2., od društva se zahtijeva da objavi sazivanje navedeno u stavku 1. ovog članka tako da se osigura brz pristup, i bez diskriminacije. Država članica od društva zahtijeva da uporabi medije u koje se može pouzdati da će učinkovito prenijeti informacije javnosti u cijeloj Zajednici. Država članica ne smije propisati samo uporabu medija čija je uprava na njenom državnom području.

Država članica ne treba primjenjivati prvi podstavak na trgovačka društva koja mogu pronaći imena i adrese svojih dioničara u postojećoj knjizi dioničara, pod uvjetom da je to društvo obvezno poslati poziv svakom od svojih dioničara upisanih u knjigu.

Ni u kojem slučaju društvo ne smije zaračunavati poseban trošak za obavijest o sazivanju u propisanom obliku.

3. Obavijest o sazivanju iz stavka 1. u svakom slučaju uključuje:

(a) točan navod vremena i mjesta gdje će se održati glavna skupština, kao i predloženi dnevni red glavne skupštine;

([1]) SL L 142, 30.4.2004., str. 12.

▼B

(b) jasan i točan opis postupaka kojih se dioničari moraju pridržavati da bi mogli sudjelovati i glasovati na skupštini dioničara. Oni uključuju informacije o:

i. pravima dioničara na temelju članka 6., ako se ta prava mogu izvršavati nakon objave sazivanja, i na temelju članka 9., te rokovima u okviru kojih se ta prava mogu izvršavati; obavijest o sazivanju može se ograničiti samo na rokove u kojima se ova prava mogu izvršavati, pod uvjetom da sadrži uputu na internetsku stranicu društva na kojoj su dostupne podrobnije informacije o tim pravima;

ii. postupku glasovanja putem punomoći, posebno o obrascima koji će se koristiti za glasovanje putem punomoći i sredstvima preko kojih društvo može primati elektroničke obavijesti o imenovanju opunomoćenika; i

iii. prema potrebi, postupcima za glasovanje putem pošte ili elektroničkim putem;

(c) prema potrebi, datum utvrđivanja stanja u knjizi dioničara, kako je utvrđeno u članku 7. stavku 2., i objašnjenje da samo oni koji su dioničari na taj datum imaju pravo sudjelovati i glasovati na glavnoj skupštini;

(d) uputu na mjesto gdje se i kako može nabaviti potpuni, neskraćeni tekst isprava i prijedloga odluka iz točaka (c) i (d) stavka 4.;

(e) adresu stranice na internetu na kojoj će biti dostupne informacije iz stavka 4.

4. Države članice osiguravaju da, u neprekinutom razdoblju od dvadeset prvog dana prije datuma glavne skupštine i uključujući dan održavanja skupštine, društvo, u svakom slučaju, svojim dioničarima stavi na raspolaganje na svojoj stranici na internetu sljedeće informacije:

(a) obavijest o sazivanju iz stavka 1.;

(b) ukupni broj dionica i prava glasa na datum sazivanja (uključujući odvojeni ukupni broj za svaku vrstu dionica kada je kapital društva podijeljen u dvije ili više rodova dionica);

(c) isprave koje će se podnijeti skupštini dioničara;

▼B

(d) prijedlog odluke ili, kada se ne predlaže donošenje odluke, očitovanje nadležnog tijela društva imenovanog na temelju mjerodavnog prava o svakoj točki predloženog dnevnog reda glavne skupštine; osim toga, prijedlog odluke koji su dioničari izložili stavlja se na internet što je moguće prije, nakon što ga društvo dobije;

(e) prema potrebi, obrasce koji se koriste za glasovanje putem punomoći i putem pošte ako se takvi obrasci ne šalju izravno svakom dioničaru.

Kada obrasci iz točke (e) nisu dostupni na internetu iz tehničkih razloga, društvo na svojoj internetskoj stranici navodi kako se obrasci mogu dobiti na papiru. U tom slučaju od društva se zahtijeva da obrasce šalje poštom besplatno svakom dioničaru koji to zatraži.

Kada se obavijest o sazivanju glavne skupštine, sukladno članku 9. stavku 4. ili članku 11. stavku 4. Direktive 2004/25/EZ ili drugom podstavku stavka 1. ovog članka, objavi kasnije od dvadeset prvog dana prije dana održavanja skupštine, na odgovarajući način se skraćuje razdoblje utvrđeno u ovom stavku.

▼M1

5. Države članice osiguravaju da za potrebe Direktive 2014/59/EU glavna skupština može dvotrećinskom većinom važećih glasova odlučiti ili izmijeniti statut kako bi propisala da se glavna skupština koja se sastaje radi odluke o povećanju kapitala saziva unutar kraćeg roka od onog utvrđenog u stavku 1. ovog članka pod uvjetom da se ta skupština ne održava unutar deset kalendarskih dana od dana saziva te da su ispunjeni uvjeti iz članaka 27. i 29. Direktive 2014/59/EU i da je povećanje kapitala nužno za izbjegavanje uvjeta za sanaciju iz članka 32. i 33. te direktive.

6. Za potrebe stavka 5., ne primjenjuje se obveza svake države članice da odredi jedinstveni rok u članku 6. stavku 3., obveza osiguravanja pravovremene dostupnosti izmijenjenog dnevnog reda u članku 6. stavku 4. i obveza svake države članice da odredi jedinstveni datum utvrđivanja stanja u knjizi dioničara u članku 7. stavku 3.

▼B

Članak 6.

Pravo uvrštenja točaka na dnevni red glavne skupštine i predlaganja nacrta odluke

1. Države članice osiguravaju da dioničari, pojedinačno ili skupno, imaju pravo:

(a) uvrstiti točke na dnevni red glavne skupštine, pod uvjetom da svaka točka sadrži obrazloženje ili prijedlog odluke koji će se usvojiti na glavnoj skupštini; i

▼B

(b) izložiti prijedlog odluke za točke uključene ili koje će se uključiti u dnevni red glavne skupštine.

Države članice mogu predvidjeti da se pravo navedeno u točki (a) smije izvršavati samo u vezi s godišnjom glavnom skupštinom, pod uvjetom da dioničari, pojedinačno ili skupno, imaju pravo sazivati, ili zahtijevati od društva da sazove, glavnu skupštinu koja nije godišnja skupština, s dnevnim redom koji, u svakom slučaju, uključuje sve točke koje traže ti dioničari.

Države članice mogu predvidjeti da se ta prava koriste u pisanom obliku (koji se dostavlja poštom ili elektroničkim putem).

2. Kada je bilo koje pravo utvrđeno u stavku 1. uvjetovano time da dotični dioničar ili dioničari posjeduje/posjeduju minimalni udjel u društvu, takav minimalni udjel ne prelazi 5 % dioničkog kapitala.

3. Svaka država članica utvrđuje jedinstveni rok s obzirom na utvrđeni broj dana prije skupštine dioničara ili sazivanja skupštine do kojeg dioničari mogu izvršavati pravo iz stavka 1. točke (a). Na isti način svaka država članica može utvrditi rok u kojem se izvršava pravo iz stavka 1. točke (b).

4. Kada izvršavanje prava iz stavka 1. točke (a) zahtijeva izmjenu dnevnog reda skupštine dioničara koji je već dioničarima dostavljen, države članice osiguravaju da društvo stavi na raspolaganje izmijenjeni dnevni red na isti način kao i prethodni dnevni red prije datuma utvrđivanja stanja u knjizi dioničara koji je utvrđen u članku 7. stavku 2. ili, ako se ne primjenjuje taj datum, dostatno prije dana održavanja skupštine dioničara, da bi se omogućilo drugim dioničarima da imenuju opunomoćenika ili da, prema potrebi, glasuju poštom.

Članak 7.

Zahtjevi za sudjelovanje i glasovanje na glavnoj skupštini

1. Države članice osiguravaju da:

(a) prava dioničara da sudjeluje u glavnoj skupštini i da glasuje u odnosu na sve svoje dionice ne ovise ni o kakvom zahtjevu da se njegove dionice pohrane kod, ili prenesu, ili upišu na ime druge fizičke ili pravne osobe prije glavne skupštine; i

(b) prava dioničara da proda ili na drugi način prenese svoje dionice tijekom razdoblja između datuma utvrđivanja stanja u knjizi dioničara, koji je određen u stavku 2., i skupštine dioničara na koju se odnosi ne podliježu nikakvom ograničenju kojemu ne podliježu u drugim razdobljima.

2. Države članice predviđaju da pravo dioničara da sudjeluje u glavnoj skupštini i da glasuje u vezi sa svojim dionicama bude određeno na temelju dionica koje dioničar drži na utvrđeni datum prije glavne skupštine (datum utvrđivanja stanja u knjizi dioničara).

▼B

Države članice ne moraju primjenjivati prvi stavak na društva koja mogu utvrditi imena i adrese svojih dioničara u postojećoj knjizi dioničara na datum održavanja glavne skupštine.

3. Svaka država članica osigurava da se za sva društva primjenjuje jedinstveni datum utvrđivanja stanja u knjizi dioničara. Međutim, država članica može odrediti jedan takav datum za društva koja su izdala dionice na donositelja, a drugi za društva koja su izdala ubilježene dionice, pod uvjetom da se jedinstveni datum utvrđivanja stanja u knjizi dioničara primjenjuje na svako društvo koje je izdalo obje vrste dionica. Datum utvrđivanja stanja u knjizi dioničara najkasnije je trideset dana prije datuma održavanja glavne skupštine na koju se odnosi. Pri provedbi ove odredbe i članka 5. stavka 1., svaka država članica osigurava da protekne najmanje osam dana između najkasnijeg dopuštenog datuma za sazivanje glavne skupštine i datuma utvrđivanja stanja u knjizi dioničara. Kod izračuna broja dana ova se dva datuma ne uključuju. Međutim, u okolnostima opisanim u članku 5. stavku 1. trećem podstavku, država članica može zahtijevati da protekne najmanje šest dana između najkasnije dopuštenog datuma za drugo ili sljedeće sazivanje glavne skupštine i datuma utvrđivanja stanja u knjizi dioničara. Kod izračuna broja dana ova se dva datuma ne uključuju.

4. Dokaz svojstva dioničara može ovisiti samo o onim zahtjevima koji su potrebni za utvrđivanje identiteta dioničara i u onoj mjeri u kojoj su oni razmjerni za postizanje tog cilja.

Članak 8.

Sudjelovanje u glavnoj skupštini elektroničkim putem

1. Države članice dopuštaju društvima da svojim dioničarima ponude bilo koji oblik sudjelovanja u glavnoj skupštini elektroničkim putem, posebno bilo kojim ili svim sljedećim oblicima sudjelovanja:

(a) prijenosom glavne skupštine u stvarnom vremenu;

(b) dvosmjernom komunikacijom u stvarnom vremenu koja omogućava dioničarima da se obrate glavnoj skupštini s udaljenog mjesta;

(c) mehanizmom glasovanja, bilo prije ili tijekom glavne skupštine, bez potrebe da se imenuje opunomoćenik koji tjelesno prisustvuje skupštini.

2. Uporaba elektroničkih sredstava da bi se omogućilo dioničarima da sudjeluju u glavnoj skupštini može ovisiti samo o zahtjevima i ograničenjima potrebnim da bi se utvrdio identitet dioničara i jamčila sigurnost elektroničke komunikacije, te samo u onoj mjeri u kojoj su oni razmjerni postizanju tog cilja.

Ovime se ne dovodi u pitanje nijedna pravna norma koju je država članica donijela ili može donijeti u vezi s postupkom odlučivanja unutar društva radi uvođenja ili primjene bilo kojeg oblika sudjelovanja elektroničkim putem.

▼B

Članak 9.

Pravo na postavljanje pitanja

1. Svaki dioničar ima pravo postavljati pitanja koja se odnose na točke dnevnog reda glavne skupštine. Društvo odgovara na pitanja koja su mu postavili dioničari.

2. Pravo postavljanja pitanja i obveza odgovora podložni su mjerama koje država članica može poduzeti, ili dopustiti društvima da ih poduzmu, da bi se utvrdio identitet dioničara, osigurao red na glavnim skupštinama te njihova priprema i zaštita povjerljivosti i poslovnih interesa društva. Države članice mogu omogućiti društvima da pruže zajednički odgovor na pitanja istog sadržaja.

Države članice mogu predvidjeti da se smatra da je odgovoreno ako su odgovarajuće informacije dostupne na internetskoj stranici društva u obliku pitanja i odgovora.

▼M2

Članak 9.a

Pravo na glasovanje o politici primitaka

1. Države članice osiguravaju da trgovačka društva utvrde politiku primitaka u pogledu direktora te da dioničari na glavnoj skupštini imaju pravo glasovati o politici primitaka.

2. Države članice osiguravaju da je glasovanje dioničara o politici primitaka na glavnoj skupštini obvezujuće. Trgovačka društva svojim direktorima isplaćuju primitke samo u skladu s politikom primitaka koja je odobrena na glavnoj skupštini.

Ako politika primitaka nije odobrena i ako se predložena politika ne odobri na glavnoj skupštini, trgovačko društvo može nastaviti isplaćivati svojim direktorima primitke u skladu s postojećim praksama te na sljedećoj glavnoj skupštini podnosi revidiranu politiku na odobrenje.

Ako postoji odobrena politika primitaka, a predložena se nova politika ne odobri na glavnoj skupštini, trgovačko društvo nastavlja isplaćivati svojim direktorima primitke u skladu s postojećom odobrenom politikom te na sljedećoj glavnoj skupštini podnosi revidiranu politiku na odobrenje.

3. Međutim, države članice mogu predvidjeti da glasovanje o politici primitaka na glavnoj skupštini bude savjetodavno. U tom slučaju trgovačka društva svojim direktorima isplaćuju primitke samo u skladu s politikom primitaka koja je podnesena na takvo glasovanje na glavnoj skupštini. Ako se na glavnoj skupštini odbije predložena politika primitaka, trgovačko društvo na sljedećoj glavnoj skupštini podnosi revidiranu politiku na glasovanje.

▼M2

4. Države članice mogu trgovačkim društvima u iznimnim okolnostima dopustiti privremeno odstupanje od politike primitaka pod uvjetom da politika sadržava postupovne uvjete pod kojima se to odstupanje može primjenjivati i da se u njoj točno navode elementi politike od kojih se može odstupati.

Iznimne okolnosti iz prvog podstavka obuhvaćaju samo situacije u kojima je odstupanje od politike primitaka potrebno za ostvarivanje dugoročnih interesa i održivosti trgovačkog društva u cjelini ili za jamčenje njegova redovnog poslovanja.

5. Države članice osiguravaju da trgovačka društva podnose politiku primitaka na glasovanje na glavnoj skupštini pri svakoj bitnoj izmjeni, a u svakom slučaju najmanje svake četiri godine.

6. Politika primitaka doprinosi poslovnoj strategiji, dugoročnim interesima i održivosti trgovačkog društva te se u njoj objašnjava na koji se to način postiže. Ona je jasna i razumljiva te se u njoj opisuju različite sastavnice fiksnih i varijabilnih primitaka, uključujući sve bonuse i ostale koristi u bilo kojem obliku, koji se mogu dodijeliti direktorima te se navodi njihov relativni udio.

U politici primitaka objašnjava se kako su se pri utvrđenju politike primitaka u obzir uzimale plaće i uvjeti rada zaposlenika trgovačkog društva.

Kad trgovačko društvo dodjeljuje varijabilne primitke, u politici primitaka određuju se jasni, sveobuhvatni i raznoliki kriteriji dodjele varijabilnih primitaka. U politici primitaka navode se kriteriji za financijske i nefinancijske rezultate, uključujući prema potrebi kriterije povezane s korporativnom društvenom odgovornošću, i objašnjava se način na koji se njima doprinosi ciljevima iz prvog podstavka te metode koje treba primijeniti radi određivanja opsega u kojem su kriteriji za rezultate ispunjeni. U njoj se navode informacije o svim razdobljima odgode i mogućnosti trgovačkog društva da zatraži povrat varijabilnih primitaka.

Ako trgovačko društvo dodjeljuje primitke na osnovi dionica, u politici se određuju razdoblja ostvarenja prava i, ako je primjenjivo, zadržavanje dionica nakon ostvarenja prava te se objašnjava kako primitci na osnovi dionica doprinose ciljevima iz prvog podstavka.

U politici primitaka navodi se trajanje ugovora ili dogovora s direktorima i primjenjivi otkazni rokovi, glavna obilježja dopunskog mirovinskog osiguranja ili programa prijevremene mirovine i uvjeti raskida ugovora te plaćanja povezana s raskidom.

U politici primitaka objašnjava se proces donošenja odluka koji se primjenjuje za njezino određivanje, reviziju i provedbu, uključujući mjere za izbjegavanje sukoba interesa ili upravljanje njima, te, ako je primjenjivo, uloga odbora za primitke ili drugih odbora. U slučaju

▼M2

revizije politike u njoj se opisuju i objašnjavaju sve bitne promjene i načini na koji se uzimaju u obzir glasovi i stajališta dioničara o politici te izvješća od zadnjeg glasovanja o politici primitaka na glavnoj skupštini dioničara.

7. Države članice osiguravaju da se nakon glasovanja o politici primitaka na glavnoj skupštini ta politika zajedno s datumom i rezultatima glasovanja bez odgađanja objavi na internetskim stranicama trgovačkog društva i da ondje ostane javno dostupna besplatno najmanje za cijelo vrijeme njezine primjene.

Članak 9.b

Informacije koje treba navesti u izvješću o primitcima i pravo na glasovanje o izvješću o primitcima

1. Države članice osiguravaju da trgovačko društvo sastavi jasno i razumljivo izvješće o primitcima koje sadržava sveobuhvatan pregled primitaka, uključujući sve koristi u bilo kojem obliku, koja su dodijeljena ili trebaju biti dodijeljena tijekom zadnje financijske godine pojedinim direktorima, uključujući novozaposlene i nekadašnje direktore, u skladu s politikom primitaka iz članka 9.a.

Ako je to primjenjivo, izvješće o primitcima sadržava sljedeće informacije o primitcima svakog pojedinog direktora:

(a) ukupne primitke raščlanjene prema komponentama, relativni udio fiksnih i varijabilnih primitaka, objašnjenje načina na koji su ukupni primitci u skladu s donesenom politikom primitaka, uključujući način na koji ona doprinosi dugoročnim rezultatima trgovačkog društva, te informacije o načinu primjene kriterija za rezultate;

(b) godišnju promjenu primitaka, rezultata trgovačkog društva i prosječnih primitaka zaposlenika trgovačkog društva, osim direktora, koji su bili zaposleni na osnovi ekvivalenta punog radnog vremena, tijekom najmanje pet zadnjih financijskih godina, prikazane zajedno u obliku kojim se omogućuje usporedba;

(c) sve primitke od svih poduzeća koja pripadaju istoj grupi, kako je definirana u članku 2. točki 11. Direktive 2013/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća ([1]);

(d) broj dionica i dioničkih opcija koje su dodijeljene ili ponuđene te glavne uvjete za izvršenje prava, uključujući cijenu i datum izvršenja te svaku njihovu promjenu;

(e) informacije o upotrebi mogućnosti zahtjeva za povrat varijabilnih primitaka;

([1]) Direktiva 2013/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o godišnjim financijskim izvještajima, konsolidiranim financijskim izvještajima i povezanim izvješćima za određene vrste poduzeća, o izmjeni Direktive 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i o stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 78/660/EEZ i 83/349/EEZ (SL L 182, 29.6.2013., str. 19.).

▼M2

(f) informacije o svakom otklonu od postupka provedbe politike primitaka navedenog u članku 9.a stavku 6. te o svim odstupanjima koja se primjenjuju u skladu s člankom 9.a stavkom 4., uključujući objašnjenje o prirodi iznimnih okolnosti te naznaku o tome od kojih se točno elemenata odstupilo.

2. Države članice osiguravaju da trgovačka društva u svoje izvješće o primitcima ne uključuju posebne kategorije osobnih podataka o pojedinim direktorima u smislu članka 9. stavka 1. Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća ([1]) ni osobne podatke koji se odnose na obiteljsku situaciju pojedinih direktora.

3. Trgovačka društva obrađuju osobne podatke direktora, uvrštene u izvješće o primitcima u skladu s ovim člankom, u svrhu povećanja korporativne transparentnosti u pogledu primitaka direktora kako bi se povećala odgovornost direktora i poboljšao nadzor dioničara nad primitcima direktora.

Ne dovodeći u pitanje nijedno dulje razdoblje utvrđeno u bilo kojem sektorskom zakonodavnom aktu Unije, države članice osiguravaju da trgovačka društva više ne čine javno dostupnima u skladu sa stavkom 5. ovog članka osobne podatke direktora uvrštene u izvješće o primitcima u skladu s ovim člankom nakon što prođe 10 godina od objavljivanja izvješća o primitcima.

Države članice mogu zakonom predvidjeti obradu osobnih podataka direktora u druge svrhe.

4. Države članice osiguravaju da godišnja glavna skupština ima pravo održati savjetodavno glasovanje o izvješću o primitcima za zadnju financijsku godinu. Trgovačko društvo u sljedećem izvješću o primitcima objašnjava na koji se način glasovanje glavne skupštine uzelo u obzir.

Međutim, za mala i srednja trgovačka društva kako su definirana u članku 3. stavcima 2. i 3. Direktive 2013/34/EU države članice mogu umjesto glasovanja predvidjeti da se izvješće o primitcima za zadnju financijsku godinu podnese na raspravu na godišnjoj glavnoj skupštini kao zasebna točka dnevnog reda. Trgovačko društvo u sljedećem izvješću o primitcima objašnjava na koji se način rasprava na glavnoj skupštini uzela u obzir.

5. Ne dovodeći u pitanje članak 5. stavak 4., nakon glavne skupštine trgovačka društva na svojim internetskim stranicama besplatno i na razdoblje od 10 godina čine javno dostupnim izvješće o primitcima te mogu odlučiti da ono ostane dostupno tijekom duljeg razdoblja pod uvjetom da više ne sadržava osobne podatke direktora. Ovlašteni revizor ili revizorsko društvo provjerava jesu li dostavljene informacije koje se zahtijevaju ovim člankom.

([1]) Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1.).

▼M2

Države članice osiguravaju da direktori trgovačkog društva, djelujući u okviru nadležnosti koje su im dodijeljene na temelju nacionalnog prava, imaju kolektivnu odgovornost osigurati da se izvješće o primitcima sastavlja i objavljuje u skladu sa zahtjevima ove Direktive. Države članice osiguravaju da se njihovi zakoni i drugi propisi o odgovornosti, barem prema trgovačkom društvu, primjenjuju na direktore trgovačkog društva zbog kršenja obveza iz ovoga stavka.

6. Radi osiguranja usklađenosti u vezi s ovim člankom Komisija donosi smjernice kako bi se pobliže odredilo standardizirano prikazivanje informacija utvrđenih u stavku 1.

Članak 9.c

Transparentnost i odobravanje transakcija s povezanim strankama

1. Države članice definiraju bitne transakcije za potrebe ovog članka uzimajući u obzir:

(a) utjecaj koji informacije o transakciji mogu imati na ekonomske odluke dioničara trgovačkog društva;

(b) rizike koje transakcija stvara za trgovačko društvo i njegove dioničare koji nisu povezana stranka, uključujući manjinske dioničare.

Pri definiranju bitnih transakcija države članice određuju jedan ili više kvantitativnih omjera koji se temelje na učinku transakcije na financijski položaj, prihode, imovinu, kapitalizaciju, uključujući vlasničke instrumente, ili promet trgovačkog društva ili uzimaju u obzir prirodu transakcije i položaj povezane stranke.

Države članice mogu donijeti definicije bitnosti za primjenu stavka 4. koje se razlikuju od onih za primjenu stavaka 2. i 3. te ih mogu razlikovati u skladu s veličinom trgovačkog društva.

2. Države članice osiguravaju da trgovačka društva javno najavljuju bitne transakcije s povezanim strankama najkasnije u trenutku zaključivanja transakcije. Najava mora sadržavati barem informacije o prirodi odnosa s povezanom strankom, imenu povezane stranke, datumu i vrijednosti transakcije i druge informacije potrebne da bi se procijenilo je li transakcija poštena i razumna sa stajališta trgovačkog društva i dioničara koji nisu povezana stranka, uključujući manjinske dioničare.

3. Države članice mogu predvidjeti da se javnoj najavi iz stavka 2. prilaže izvješće u kojemu se procjenjuje je li transakcija poštena i razumna sa stajališta trgovačkog društva i dioničara koji nisu povezana stranka, uključujući manjinske dioničare, te u kojemu se objašnjavaju pretpostavke na kojima se temelji i korištene metode.

To izvješće sastavlja netko od sljedećih:

(a) neovisna treća strana;

(b) upravno ili nadzorno tijelo trgovačkog društva;

▼M2

(c) revizijski odbor ili bilo koji odbor sastavljen većinom od neovisnih direktora.

Države članice osiguravaju da povezane stranke ne sudjeluju u sastavljanju izvješća.

4. Države članice osiguravaju da bitne transakcije s povezanim strankama odobri glavna skupština ili upravno ili nadzorno tijelo trgovačkog društva u skladu s postupcima kojima se povezana stranka sprečava u tome da iskoristi svoj položaj te kojima se pruža odgovarajuća zaštita interesa trgovačkog društva i dioničara koji nisu povezana stranka, uključujući manjinske dioničare.

Države članice mogu predvidjeti da dioničari na glavnoj skupštini imaju pravo glasovati o bitnim transakcijama s povezanim strankama koje je odobrilo upravno ili nadzorno tijelo trgovačkog društva.

Ako transakcija s povezanom strankom uključuje direktora ili dioničara, direktor ili dioničar ne sudjeluje u odobravanju ili glasovanju.

Države članice mogu dopustiti dioničaru koji je povezana stranka sudjelovati u glasovanju, pod uvjetom da se nacionalnim pravom osiguraju odgovarajuće zaštitne mjere koje se primjenjuju prije ili tijekom postupka glasovanja radi zaštite interesa trgovačkog društva i dioničara koji nisu povezana stranka, uključujući manjinske dioničare, tako što se povezana stranka sprečava u tome da odobri transakciju unatoč suprotnom mišljenju većine dioničara koji nisu povezana stranka ili unatoč suprotnom mišljenju većine neovisnih direktora.

5. Stavci 2., 3. i 4. ne primjenjuju se na transakcije sklopljene u uobičajenom tijeku poslovanja i zaključene u redovnim tržišnim uvjetima. Za takve transakcije upravno ili nadzorno tijelo trgovačkog društva uspostavlja unutarnji postupak kako bi se periodično ocijenilo jesu li ti uvjeti ispunjeni. Povezane stranke ne sudjeluju u tom ocjenjivanju.

Međutim, države članice mogu predvidjeti da trgovačka društva na transakcije sklopljene u uobičajenom tijeku poslovanja i zaključene u redovnim tržišnim uvjetima primjenjuju zahtjeve iz stavka 2., 3. ili 4.

6. Države članice mogu iz zahtjeva iz stavaka 2., 3. i 4. isključiti ili trgovačkim društvima dopustiti da isključe:

(a) transakcije sklopljene između trgovačkog društva i njegovih društava kćeri, pod uvjetom da su u potpunom vlasništvu trgovačkog društva ili da nijedna druga povezana stranka trgovačkog društva nije interesno povezana s društvom kćeri ili da se nacionalnim pravom pri takvim transakcijama osigurava odgovarajuća zaštita interesa trgovačkog društva, društva kćeri i njihovih dioničara koji nisu povezana stranka, uključujući manjinske dioničare;

▼M2

(b) jasno definirane vrste transakcija za koje se nacionalnim pravom zahtijeva odobrenje glavne skupštine, pod uvjetom da se posebno vodi računa o poštenom postupanju prema svim dioničarima i interesima trgovačkog društva i dioničara koji nisu povezana stranka, uključujući manjinske dioničare, i da su oni odgovarajuće zaštićeni tim pravnim odredbama;

(c) transakcije povezane s primitcima direktora, ili određenim elementima primitaka direktora, koja su dodijeljena ili trebaju biti dodijeljena u skladu s člankom 9.a;

(d) transakcije koje su sklopile kreditne institucije na temelju mjera čija je svrha zaštita njihovu stabilnost i koje je donijelo nadležno tijelo zaduženo za bonitetni nadzor u smislu prava Unije;

(e) transakcije ponuđene svim dioničarima pod istim uvjetima, pri kojima se osigurava jednako postupanje prema svim dioničarima i zaštita interesa trgovačkog društva.

7. Države članice osiguravaju da trgovačka društva javno najavljuju bitne transakcije zaključene između povezane stranke trgovačkog društva i društva kćeri tog trgovačkog društva. Države članice mogu također predvidjeti da se toj najavi priloži izvješće u kojemu se procjenjuje je li transakcija poštena i razumna sa stajališta trgovačkog društva i dioničara koji nisu povezana stranka, uključujući manjinske dioničare, te u kojemu se objašnjavaju pretpostavke na kojima se temelji i korištene metode. Izuzeća iz stavaka 5. i 6. također se primjenjuju na transakcije navedene u ovom stavku.

8. Države članice osiguravaju da se transakcije s istom povezanom strankom, koje su zaključene tijekom bilo kojeg razdoblja od 12 mjeseci ili u istoj financijskoj godini i koje nisu podlijegale obvezama navedenima u stavku 2., 3. ili 4., agregiraju za potrebe tih stavaka.

9. Ovim člankom ne dovode se u pitanje pravila o objavljivanju povlaštenih informacija kako su navedena u članku 17. Uredbe (EU) br. 596/2014 Europskog parlamenta i Vijeća ([1]).

▼B

Članak 10.

Glasovanje putem punomoći

1. Svaki dioničar ima pravo imenovati bilo koju drugu fizičku ili pravnu osobu kao opunomoćenika koji će prisustvovati i glasovati na skupštini dioničara u njegovo ime. Opunomoćenik uživa ista prava govora i postavljanja pitanja na glavnoj skupštini koja bi imao dioničar kojeg predstavlja.

([1]) Uredba (EU) br. 596/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o zlouporabi tržišta (Uredba o zlouporabi tržišta) te stavljanju izvan snage Direktive 2003/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i direktiva Komisije 2003/124/EZ, 2003/125/EZ i 2004/72/EZ (SL L 173, 12.6.2014., str. 1.).

▼B

Osim zahtjeva da opunomoćenik mora imati pravnu i poslovnu sposobnost, države članice ukidaju bilo koju pravnu normu koja ograničava ili dopušta društvima da ograniče pravo na izbor osoba koje se imenuju opunomoćenicima.

2. Države članice mogu ograničiti imenovanje opunomoćenika za jednu skupštinu, ili za skupštine koje će se održavati tijekom utvrđenog razdoblja.

Ne dovodeći u pitanje članak 13. stavak 5. države članice mogu ograničiti broj osoba koje dioničar može imenovati opunomoćenicima u odnosu na bilo koju glavnu skupštinu. Međutim, ako dioničar drži dionice društva na više od jednog računa vrijednosnica, takvo ograničenje ne sprečava dioničara da, za dionice koje ima na svakom računu vrijednosnica, imenuje posebnog opunomoćenika u vezi s bilo kojom glavnom skupštinom. Ovime se ne utječe na pravila propisana mjerodavnim pravom koja zabranjuju različito glasovanje u vezi s dionicama koje drži jedan te isti dioničar.

3. Osim ograničenja izričito dopuštenih u stavcima 1. i 2., države članice ne ograničavaju i ne dopuštaju društvima da ograniče izvršavanje prava dioničara preko opunomoćenika za bilo koju drugu svrhu osim za rješavanje mogućih sukoba interesa između opunomoćenika i dioničara, u interesu kojeg je opunomoćenik dužan djelovati, a pri tome države članice ne postavljaju nikakve zahtjeve osim sljedećih:

(a) države članice mogu propisati da opunomoćenik otkrije određene utvrđene činjenice koje bi mogle biti bitne za dioničare pri procjeni rizika da bi opunomoćenik mogao zastupati interese koji se razlikuju od interesa dioničara;

(b) države članice mogu ograničiti ili izuzeti korištenje prava dioničara preko opunomoćenika ako nema konkretnih naputaka za glasovanje za bilo koju odluku u vezi s kojom opunomoćenik glasuje u ime dioničara;

(c) države članice mogu ograničiti ili izuzeti prijenos punomoći na drugu osobu, ali to ne sprečava opunomoćenika, koji je pravna osoba, da koristi ovlasti koje su mu dane preko bilo kojeg člana svojeg upravnog ili upravljačkog tijela ili bilo kojeg svog zaposlenika.

U smislu ovog stavka, sukob interesa može posebno proizići kada je opunomoćenik:

i. većinski dioničar društva, ili subjekt kojeg takav dioničar nadzire;

ii. član upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela društva, ili većinskog dioničara ili subjekta iz točke (i) kojeg se nadzire;

▼B

iii. zaposlenik ili revizor društva, ili većinskog vlasnika ili subjekta iz točke (i) kojeg se nadzire;

iv. u obiteljskoj vezi s fizičkom osobom iz točaka (i) do (iii).

4. Opunomoćenik glasuje u skladu s napucima koje je dao dioničar koji ga je imenovao.

Države članice mogu zahtijevati od opunomoćenika da čuva dokumentaciju o napucima za glasovanje određeno najkraće razdoblje te da na zahtjev potvrdi da su provedeni napuci o glasovanju.

5. Osoba koja djeluje kao opunomoćenik može imati punomoć više od jednog dioničara bez ograničenja broja dioničara koje zastupa. Kada opunomoćenik ima punomoći nekoliko dioničara, mjerodavno pravo mu omogućava da za određenog dioničara glasuje drukčije nego za drugog dioničara.

Članak 11.

Formalnosti o imenovanju opunomoćenika i obavješćivanju

1. Države članice dopuštaju dioničarima imenovanje opunomoćenika elektroničkim putem. Osim toga, države članice dopuštaju društvima da prihvate obavijest o imenovanju elektroničkim putem te osiguravaju da svako društvo nudi svojim dioničarima najmanje jedan učinkovit način obavješćivanja elektroničkim putem.

2. Države članice osiguravaju da se opunomoćenici imenuju te da se o tom imenovanju obavijesti društvo samo u pisanom obliku. Osim ovog osnovnog formalnog uvjeta, imenovanje opunomoćenika, obavješćivanje društva o imenovanju te davanje mogućih naputaka o glasovanju opunomoćeniku može se uvjetovati samo takvim formalnim zahtjevima potrebnim za utvrđivanje identiteta dioničara i opunomoćenika, ili da se osigura mogućnost provjere sadržaja naputaka za glasovanje, samo u onoj mjeri u kojoj su oni razmjerni postizanju tih ciljeva.

3. Odredbe ovog članka primjenjuju se *mutatis mutandis* za opoziv imenovanja opunomoćenika.

Članak 12.

Glasovanje putem pošte

Države članice dopuštaju društvima da svojim dioničarima ponude mogućnost glasovanja putem pošte prije glavne skupštine. Glasovanje putem pošte može ovisiti samo o takvim zahtjevima i ograničenjima potrebnim da se utvrdi identitet dioničara i samo u mjeri u kojoj su oni razmjerni postizanju tih ciljeva.

▼B

Članak 13.

Uklanjanje određenih prepreka učinkovitom korištenju prava glasa

1. Ovaj se članak primjenjuje kada fizička ili pravna osoba, koju mjerodavno pravo priznaje kao dioničara, posluje u ime druge fizičke ili pravne osobe (klijent).

2. Kada se u mjerodavnom pravu predviđa da su zahtjevi za objavom preduvjet za korištenje prava glasovanja dioničara iz stavka 1., takvi zahtjevi ne nadilaze više od popisa kojim se društvu otkriva identitet svakog klijenta i broj dionica o kojima se glasuje u njegovo ime.

3. Kada se u mjerodavnom pravu predviđaju formalni zahtjevi kojima se odobrava da dioničar iz stavka 1. izvršava prava glasovanja ili glasuje na temelju naputaka o glasovanju, takvi formalni zahtjevi ne nadilaze ono što je neophodno da bi se utvrdio identitet klijenta ili mogućnost provjere sadržaja naputaka o glasovanju, i razmjerni su postizanju tih ciljeva.

4. Dioničaru iz stavka 1. dopušteno je glasovati glasovima koji proizlaze iz nekih dionica drukčije nego glasovima koji proizlaze iz drugih dionica.

5. Kada se mjerodavnim pravom ograničava broj osoba koje dioničar može imenovati opunomoćenicima u skladu s člankom 10. stavkom 2., takvo ograničenje ne sprečava dioničara iz stavka 1. ovog članka da izda punomoć svakom svom klijentu ili bilo kojoj trećoj strani koju klijent navede.

Članak 14.

Rezultati glasovanja

1. Trgovačko društvo za svaku odluku, u svakom slučaju, utvrđuje broj dionica za koje su dani važeći glasovi, udjel dioničkog kapitala koji predstavljaju ti glasovi, ukupan broj važećih glasova, kao i broj glasova za i protiv svake odluke te, prema potrebi, broj suzdržanih glasova.

Međutim, države članice mogu predvidjeti ili omogućiti društvima da predvide da je, ako ni jedan dioničar ne zahtijeva potpuno izvješće o glasovanju, dostatno utvrditi rezultate glasovanja samo u omjeru potrebnom da se zajamči da je za svaku odluku postignuta tražena većina.

2. U razdoblju koje određuje mjerodavno pravo, a koje ne prelazi petnaest dana nakon glavne skupštine, trgovačko društvo na svojoj internetskoj stranici objavljuje rezultate glasovanja utvrđene sukladno stavku 1.

▼B

3. Ovaj članak ne dovodi u pitanje nijednu pravnu normu koju su države članice donijele ili koje mogu donijeti u vezi s formalnostima koje su potrebne da bi odluka bila valjana ili s mogućnošću naknadnog pravnog osporavanja rezultata glasovanja.

▼M2

POGLAVLJE II.a

PROVEDBENI AKTI I SANKCIJE

Članak 14.a

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže Europski odbor za vrijednosne papire osnovan Odlukom Komisije 2001/528/EZ ([1]). Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ([2]).

2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Članak 14.b

Mjere i sankcije

Države članice utvrđuju pravila o mjerama i sankcijama koje se primjenjuju na kršenja nacionalnih odredaba donesenih na temelju ove Direktive i poduzimaju sve potrebne mjere radi osiguranja njihove provedbe.

Predviđene mjere i sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće. Države članice do 10. lipnja 2019. obavješćuju Komisiju o tim pravilima i tim provedbenim mjerama te je bez odgode obavješćuju o svim naknadnim izmjenama koje na njih utječu.

▼B

POGLAVLJE III.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 15.

Prenošenje u nacionalno pravo

Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije do 3. kolovoza 2009. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih mjera.

([1]) Odluka Komisije 2001/528/EZ od 6. lipnja 2001. o osnivanju Europskog odbora za vrijednosne papire (SL L 191, 13.7.2001., str. 45.).

([2]) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

▼B

Neovisno o prvom stavku, države članice u kojima su 1. srpnja 2006. na snazi nacionalne mjere kojima se ograničava ili zabranjuje imenovanje opunomoćenika u slučaju iz članka 10. stavka 3., drugog podstavka, točke ii., donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s člankom 10. stavkom 3. u pogledu takvog ograničenja ili zabrane, najkasnije do 3. kolovoza 2012.

Države članice odmah dostavljaju Komisiji broj dana utvrđen u članku 6. stavku 3. i članku 7. stavku 3. te bilo kakve naknadne izmjene tog broja, a Komisija ovu informaciju objavljuje u *Službenom listu Europske unije*.

Kada države članice donose mjere iz prvog stavka, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

Članak 16.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 17.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.